

[Miljøministeren]

Og hvad det så er for nogle? Det er krav i forbindelse med luftforurening, støjforurening osv.

Den grundlæggende forskel mellem fru Dorthe Bennedsen og mig, som jeg forstår det, er egentlig ikke prioriteringen. Jeg takker i øvrigt for enigheden om den renere teknologi. Det er et spørgsmål om, hvorvidt man synes, at rammen er rimelig, og jeg synes, at denne ramme er rimelig, lige så vel som jeg synes, at finanslovsbudgetter er rimeligt, også i forhold til de øvrige opgaver, vi skal løse.

Til hr. Leif Hermann vil jeg sige, at jeg synes netop, det er vigtigt, at vi får de langsigtede problemer ind i det. Jeg synes, vi skal tage en diskussion om, hvordan vi får dem ind på en eller anden fornuftig måde, og det vil jeg meget gerne indbyde til en drøftelse om, fordi også jeg er interesseret i at komme på forkant.

Jeg vil gerne sige – det er ikke for at få ros – at Danmarks Miljøundersøgelser skulle gerne, når de kommer i gang for alvor, kunne hjælpe os til i højere grad at se, hvad det er for langsigtede problemer, vi ikke er opmærksomme på, og som vi måske kan gribe ind over for allerede nu og dermed på et tidspunkt, hvor det måske ikke er så kostbart at gribe ind, som det vil være på et senere tidspunkt. Der kan vi måske også få noget hjælp, men jeg mener, det er rigtigt at få det ind i billedet.

Så vil jeg sige om kemikalielossepladserne, at der kommer en samlet lovgivning på et senere tidspunkt, hvor der sker en opfølgning. Det er rent juridisk eller rent formelt sådan, at jeg ikke er bundet af datoen 1. oktober 1988. Noget andet er, at vi arbejder med det. Problemet er bl.a., at omfanget af kemikalielossepladser er meget større, end man havde regnet med i ministeriet.

Til fru Margrete Auken om Storebælt: Jamen jeg har i og for sig blot givet nogle faktuelle oplysninger om den løsning, der er givet. Det er ikke et spørgsmål om prioriteringsplan eller ej. Jeg har simpelt hen sagt, at jeg ikke synes, det er pengene værd i forhold til – uanset om de er på prioriteringsplanen eller ej – de øvrige miljømæssige opgaver, vi står med i dette samfund. Jeg mener, at dette er en rigtig løsning. Det kan man så være uenig i eller ej.

Det er nogle faktuelle oplysninger, jeg har givet forligsparterne, og det mente jeg var min opgave. Der er ikke noget med, at vi specielt

har fejlet for noget. Vi har simpelt hen givet så gode oplysninger, som vi overhovedet kunne, og vores vurdering er, at vi er tæt på minimumsløsningen. Men det er ministeriets vurdering, og den kan fru Margrete Auken jo så bekvile.

Til hr. Trøjborg vil jeg sige, at jeg vil meget gerne – det er uden videre klart efter debatten, men det behøvede jeg nu ikke at have en debat i Folketinget for – have et samarbejde med Socialdemokratiet og SF, også af den grund, at jeg jo kender den parlamentariske situation og Fremskridtspartiets holdning til de allerallerfleste miljøspørgsmål. Det har for mig hele tiden ligget i kortene.

Det, jeg har sagt her, er, at ved at have fået den post, jeg har fået nu, har jeg en særlig mulighed for at foretage den overordnede prioritering, jeg synes er rigtig. Det er også det, jeg har ment med at sige, at jeg gerne vil bestemme i den forstand, at jeg gerne vil være med til at sætte dagsordenen. Det er også rigtigt, hvis man tænker på tidligere debatter i Folketinget, at jeg ikke altid har syntes, det var den rigtige dagsorden, S og SF satte.

Jeg syntes, den var alt for enkeltsagsorienteret og alt for datofikseret. Det synes jeg ikke er specielt godt, når man skal diskutere de miljømæssige problemer.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg bliver nødt til at sige til ministeren om hendes argumentation om Storebælt her til sidst – en debat, jeg ellers ikke har deltaget i – at det ikke er korrekt. Det var ikke oplysninger, ministeren gav forhandlingsparterne, at det i relation til andre miljøinvesteringer ikke var fornuftigt at bruge det her. Sagen er den, at vi var enige om, at uanset om man byggede en Storebæltsbro eller ej, så blev der ikke flere penge andre steder i samfundet, fordi den finansieres privat. Den sidste oplysning, ministeren gav her, var altså ikke korrekt.

Når jeg gik på talerstolen, er det, fordi ministeren siger til mig, at pengene jo står fast, vi flyder ikke i penge. Jeg har ikke kritiseret ministeren. Jeg har taget til efterretning, at ministeren har sagt en ramme på 33 mia. kr. Jeg har ikke givet mig ind i at diskutere, om den var stor nok, eller om den ikke var stor nok. Jeg har taget det til efterretning.